

Idilli sobre l'asfalt

El pit d'ell partia l'aire
sobre la lleu bicicleta,

Ella xiulava somriures
blaus i anava Travessera.

Ell, elegant en les corbes,
elegant com un esteta.

El mocador que ella duïa
volava com bandera.

Quan aplegaren a casa,
deturats en l'escaleta
ell li prenia les mans
i amb els ulls, l'ànima d'ella.

Fiins l'alta nit, els promesos
somniem blava conversa.

Carles Sabador
juliol 1955